

maatte Kassebeholdningen træde til. Det mente han var forsvarligt, naar man saa hen til, at begge de to sidste Finansaar egentlig maatte regnes for en Enhed. Deri kan han vel have nogen Ret, og ingen vil vel heller have noget at indvende imod, at Kassebeholdningen træder til for at dække det eventuelle Underskud. Der er rigtig nok til Dels noget kedeligt ved denne Kassebeholdning. Den er ikke saadan til at tage Penge af, da den for en stor Del bestaar i Varer, og disse Varer ikke uden videre lader sig omsætte i Penge og vel heller ikke lader sig omsætte til de Pengebeløb, de opføres med.

Endnu værre tror jeg dog, det vil gaa, naar vi kommer ind i det Finansaar, vi træder ind i i Morgen. Ganske vist fremtræder det Finanslovsforslag, som er blevet vedtaget i Dag og sandsynligvis bliver stadfæstet i Dag eller i Morgen, med et betydeligt Overskud. Men hvad vil det i Grunden sige? Det vil kun sige, at Finansministeren har opført de store Skattebeløb, vi skal have i det kommende Finansaar, paa Finanslovsforslaget — meget rigtigt for Resten, for dér skal de staa —, men de Udgifter, han har opført, er slet ikke opførte paa Grundlag af de nugældende Priser. Disse Udgifter vil andre ganske anderledes Summer, end de er anslaaede til paa dette Finanslovsforslag. Dertil kommer, at den Tillægsbevillingslov, vi vil komme til at staa overfor til næste Aar, vil indeholde lige saa — jeg siger lige saa, det kan jeg ikke vide noget om, men den vil indeholde overordentlig store Beløb foranlediget ved de Prisforandringer, de store Omkostninger, der er ved de forskellige Foretagender, Staten har i Gang, og som er foranledigede ved den ekstraordinære Lovgivning, vi endnu har og maa leve under et Stykke ind i Fremtiden. Derfor kan jeg paa ingen Maade dele det Haab, Finansministeren har, at det gaar nok: vi kommer nok igennem eventuelt ved at benytte Kassebeholdningen. Finansministeren sagde derom, at vi selvfølgelig kom til at optage Statslaan i det kommende Finansaar og henviste til de slesvigske Forhold. Derom er der ingen Uenighed, men jeg tror ikke, at vi vil slippe dermed. Jeg tror i al Almindelighed, at der med de Forhold, hvorunder vi lever og kommer til at leve, vil blive Trang til Statslaan.

Ganske interessant var Finansministerens Udtalelse om den Pengesum, som vi har faaet ved Salget af de vestindiske Øer. Finansministeren udtalte, at han for sit Vedkommende ikke havde Lod eller Del i

nogen. Overenskomst om, at de Penge skulde være en særlig Del af Kassebeholdningen, at de ikke maatte betragtes som den øvrige Del af Kassebeholdningen og staa til Brug, naar der var Brug for den. Jeg vil ikke modsige, at den højtærede Finansminister ikke har Del i en saadan Overenskomst; jeg tror ikke, han tiltraadte nogen saadan Overenskomst. Men derimod vil jeg hævde, at den Gang Salget af de vestindiske Øer blev gennemført, blev det under Forhandlingerne efterhaanden en Forudsætning, jeg tror mellem de tre af Rigsdagens Partier i alt Fald, at disse Penge maatte ikke gaa ind i Kassebeholdningen og bruges ganske som den øvrige Kassebeholdning. Og uagtet Finansministeren ikke har tiltraadt en saadan Forudsætning, maa jeg dog sige, at han gentagne Gange, uden at jeg i øvrigt kan citere hans Udtalelser, har udtalt sig paa en Maade, saa enhver maatte ... (Finansministeren [*Brandes*]: Nej). Ja, det er dog ikke værd at sige Nej, inden den højtærede Minister hører, hvad jeg vil sige ..., altsaa har udtalt sig paa en Maade, saa enhver maatte faa den Opfattelse, at han selv var fortrolig med Tanken om, at disse Penge ikke uden videre kunde bruges. Den højtærede Minister har nemlig gentagne Gange talt om, at det var højest rimeligt, at en Del af disse Penge blev anvendt til Styrkelse af vor Reservebeholdning. Vor Reservefond er i Virkeligheden ikke nogen Reservefond; den blev lagt ind i Kassebeholdningen i sin Tid, da Krigen kom, den var ikke stor, og den bestod ikke i realisable Papirer. Der er faktisk ikke nogen Reservefond mere, og alle er vel nok enige om, at med saa stor en Statshusholdning, som vi efterhaanden har faaet, maa vi ogsaa have en ordentlig Reservefond. Derfor har Finansministeren gentagne Gange udtalt sig om Dannelsen af en Reservefond i Forbindelse med Tanken om de vestindiske Penge, om man kan kalde dem saaledes, paa en saadan Maade, at det har været ganske klart for os, at Finansministeren i Virkeligheden har været ret fortrolig med, at disse vestindiske Penge ikke var en almindelig Del af Kassebeholdningen. Jeg ved nok, at den højtærede Finansminister gentagne Gange har afvist Tanken om at bruge disse Penge til særlige Formaal, hvorom der oftere har været Tale og været alt for megen Tale; for saa snart Folk rundt omkring har faaet en Idé om, at der er et Formaal, som maa særlig fremhjælpes, har man talt om, at disse vestindiske Penge skulde bruges dertil. Jeg tror nok, at der har